

اثر ویتامین E بر شاخص‌های رشد، میزان بقا و تغییرات هماتولوژی بچه ماهیان (*Oncorhynchus mykiss*) کمان

حسین اورجی^{۱*}، محمد رحیمی^۲

- ۱- استادیار، گروه شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری
۲- دانشجوی دکتری، گروه شیلات، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، خرمشهر

دریافت: ۱۳۹۱/۱۲/۱۲
پذیرش: ۱۳۹۲/۰۹/۰۴

نویسنده مسئول مقاله: hoseinoraji@yahoo.com*

چکیده:

تأثیر ویتامین E بر شاخص‌های رشد و هماتولوژی بچه ماهی قزل‌آلای رنگین کمان با میانگین وزن اولیه $۲/۱\pm ۰/۱۵$ گرم در مدت ۹ هفته تغذیه با چهار جیره غذایی حاوی چهار سطح ویتامین E (۰، ۱۰۰، ۲۰۰، ۱۰۰۰ mg/kg) انجام شد. در پایان، شاخص‌های رشد (افزایش وزن، بازنده‌گی، CF، FCR، SGR)، تغییرات هماتولوژیکی (هموگلوبین، هماتوکریت، MCHC، MCH، RBC) ارزیابی شد. نتایج بیانگر تأثیر معنادار ($p < 0/05$) سطح ویتامین E جیره بر روی شاخص‌های رشد بود ($p < 0/05$). نتایج شاخص‌های خونی نیز نشان داد که سطح ویتامین E اثر معناداری بر روی میزان هماتوکریت، هموگلوبین، تعداد گلبول قرمز، مونوکیت و انوزیتوفیل داشته ($p < 0/05$) ولی بر روی شاخص‌های لنفوسیت MCHC، MCH اثر معناداری نداشته است ($p > 0/05$).

کلید واژگان: ویتامین E، رشد، قزل‌آلای رنگین کمان، شاخص‌های خونی

مقدمه

ویتامین‌ها ترکیبات آلی در طبیعت هستند که به‌وسیله تک یاخته‌ای‌ها، سلول‌های گیاهی و سلول‌های پاره‌ای از جانوران ساخته می‌شوند.

ویتامین‌ها جزء مواد مغذی غیرانرژی‌زای جیره هستند که نقش‌های فیزیولوژیکی متعددی در بدن دارند. از آنجا که ماهیان توانایی کمی در سنتز ویتامین دارند یا اینکه اصلاً قادر به سنتز ویتامین نیستند، بنابراین در جیره غذایی ماهیان پرورشی مقادیر لازم و کافی ویتامین در نظر گرفته می‌شود. نقش‌های اصلی ویتامین‌ها در بدن شامل کمک در رشد طبیعی، محرك ایمنی و افزایش مقاومت در برابر بیماری‌ها و نیز در فرایندهای تولید مثلی است (Menezes et al., 2006; Andrade et al., 2007)

ویتامین E محلول در چربی است و افزودن بیش از حد این ویتامین در جیره منجر به ذخیره شدن ویتامین در چربی خواهد شد. در نتیجه این موضوع باعث هیپرویتامینوز می‌شود که سبب کاهش رشد، واکنش سمی کبد و افزایش مرگ و میر می‌گردد (Verlhac, 2008).

این ویتامین همچنین به عنوان آنتی‌اکسیدان محلول در چربی به کار می‌رود ماکرو مولکول‌هایی از قبیل DNA، لیپید، پروتئین و دیگر مولکول‌ها را از اکسید شدن به‌وسیله رادیکال آزاد در طی متابولیسم عادی یا تحت شرایط آلودگی، فساد و استرس محافظت می‌کند (Yu-Hung and Shi-Yen, 2005) آنتی‌اکسیدانی ویتامین E احتمالاً در افزایش تحمل ماهی در برابر استرس‌های محیطی مؤثر است (Chen et al., 2004). ویتامین E برای حفظ ایمنی بدن کیفیت گوشت، مقاومت گلوبول‌های قرمز در برابر همولیزه شدن و نفوذپذیری مویرگ‌ها و ماهیچه قلب نیز نیاز است (Blaxhall et al., 1973). تحقیقات همچنین نشان داده است که ویتامین E بر روی شاخصه‌های خونی ماهی مؤثر است (Chen et al., 2004).

مواد و روش‌ها**آماده‌سازی تیمارها و ساخت جیره**

این تحقیق به مدت ۹ هفته در شرکت تهران قزل‌آلاء واقع در شهرستان فیروزکوه انجام شد. در این تحقیق چهار جیره آزمایش با سطح انرژی (۳۸۰ کیلو کالری به‌ازای هر ۱۰۰ گرم جیره) و پروتئین یکسان (جدول ۱) ولی حاوی سطوح مختلف ویتامین آلفا توکوفرول، mg/kg ۰ (شاهد)، ۱۰۰ (سطح پایین)، ۲۰۰ (سطح متوسط)، ۱۰۰۰ (سطح بالا) جیره ارزیابی و بررسی شد. به‌ازای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. برای این منظور بچه ماهیان قزل‌آلاء میانگین وزن اولیه g ۱۵/۰ ± ۰/۱ در دوازده تانک به ابعاد ۰/۳ × ۰/۴ × ۰/۹ متر ذخیره‌سازی شدند.

تیامین، ۸ گرم ریبوفلاوین، ۱۲ گرم نیاسین، ۴۰ گرم اسید پانتوتئنیک، ۴ گرم پیریدوکسین، ۲ گرم اسید فولیک، ۸ میلی گرم سیانوکوبالامین، ۶۰ گرم ویتامین C، ۲ گرم ویتامین K_۳، ۲۴۰ میلی گرم بیوتین و ۲۰ گرم ویتامین اینوزیتول است.

در طی دوره پرورش آب به صورت جاری با دبی ۰/۵ لیتر بر ثانیه تأمین شده که pH آب ۷/۸ و میانگین دمای آب ۸/۵ درجه سانتی‌گراد و اکسیژن محلول آب ppm ۱۰-۱۳ در فتوپریود به صورت طبیعی بود. برای تهیه غذا پس از اینکه اقلام غذایی خشک کاملاً با هم مخلوط و همگن شدند، ویتامین E با روغن‌های جیره (روغن کیلکا و سویا) مخلوط شده و به جیره اضافه گردید. برای تهیه غذا به شکل پلت، از چرخ گوشت با چشم‌های ۱/۵ تا ۲/۲ استفاده شد. همچنین برای خشک شدن غذا رشته‌های خروجی از چرخ گوشت در مجاورت هوای آزاد برای مدت ۲۴ ساعت قرار داده شد و پس از آن به صورت دستی به اندازه‌های کوچک (اندازه دهان ماهی) شکسته شده و در بسته‌های جداگانه برای هر تیمار در جای خشک و خنک و دور از آفتاب نگهداری شد. غذادهی بچه ماهیان به میزان ۳-۵ درصد وزن بدن و در ۶ وحده در ساعت‌های ۱۱، ۹، ۷، ۱۵، ۱۷، ۱۳ انجام شد.

جمع‌آوری نمونه‌ها و ارزیابی شاخص‌های رشد
طی دوره پرورش، هر ده روز یک بار برای زیست‌سنگی، تعداد ۳۰ قطعه از بچه ماهیان از هر حوضچه به‌طور تصادفی برداشت شدند و وزن آن‌ها با ترازوی دیجیتالی با دقت ۰/۰۱ gr و طول آن‌ها با خطکش بیومتری با دقت ۱ mm اندازه‌گیری شد و مجدد به حوضچه پرورشی انتقال یافتند. در پایان هفته نهم همه ماهیان هر حوضچه صید و

جدول ۱ اجزای غذایی و تجزیه تقریبی جیره پایه

اجزای جیره	درصد
آرد ماهی	۵۸
آرد گوشت	۱۲
آرد گندم	۱۴
دکسترین	۵
روغن ماهی	۶
روغن گیاهی (سویا)	۲/۲
فیلر(حاک اره) ^۱	۰/۸
مکمل معدنی ^۲	۱
مکمل ویتامین ^۳	۱
جمع	۱۰۰
تجزیه تقریبی جیره (درصد)	
پروتئین	۴۹ ± ۱
چربی	۱۵/۱ ± ۰/۸
NFE	۱۶/۵ ± ۰/۹۲
رطوبت	۱۰ ± ۰/۸
انرژی	۳۸۰ Kcal/100gr

^۱ ویتامین E استفاده شده در این جیره DL-all-rac-α-tocopherol (Sigma chemical CO., Germany) ^۲ ≤ ۹۶ درصد خلوص داشت و با روغن سویا و ماهی به جیره مخلوط شد.

^۳ هر ۱۰۰۰ گرم پرمیکس معدنی حاوی ۶۰۰۰ میلی گرم آهن، ۱۰۰۰۰ میلی گرم روی، ۲۰ میلی گرم سلینیوم، ۱۰۰ میلی گرم کبات، ۶۰۰ میلی گرم مس، ۶۰۰۰ میلی گرم آهن، ۵۰۰۰ میلی گرم منگنز، ۶۰۰ میلی گرم ید است. علاوه بر این، ۱۰۰۰ میلی گرم کولین کلراید که برای ماهی ضروری است ولی نمی‌تواند به پرمیکس ویتامینه افزوده گردد، نیز در این پرمیکس معدنی وجود دارد.

^۴ هر ۱۰۰۰ گرم پرمیکس ویتامینه حاوی I.U ۱۶۰۰۰۰ ویتامین A، ۴۰۰۰۰۰ I.U ویتامین D_۳، ۶ گرم

و به روش کلرومتیریک با طول موج ۵۴۰ nm در دستگاه اسپکتوفوتومتر (مدل JENWAY6305 انگلیس) اندازه‌گیری شد. اندازه‌گیری هماتوکریت با استفاده از سانتریفیوژ انجام شد (Haghghi, 2009). هموگلوبین متوسط گلbul قرمز (MCH) و غلظت متوسط گلbul قرمز با استفاده از روابط زیر محاسبه شد (Haghghi, 2009):

$$\text{MCH} = (\text{Hb}/\text{RBC}) \times 10$$

$$\text{MCHC} = (\text{Hb}/\text{Ht}) \times 100$$

تجزیه و تحلیل داده‌ها
برای بررسی آماری داده‌ها ابتدا طبیعی بودن داده‌ها به وسیله One Sample Kolmogorov-Smirnov Test در صورت طبیعی بودن داده‌ها، برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آنالیز واریانس یک طرفه و از نرم‌افزار آماری SPSS استفاده شد و مقایسه داده‌ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح اعتماد ۵ درصد ($p=0.05$) تعیین گردید و همچنین از روش Brocken line برای تعیین مقدار دقیق ویتامین E استفاده شد (شکل ۱).

شاخص‌های رشد (افزایش وزن، بقاعی ضریب رشد و یژه)، ضریب تبدیل غذایی و ضریب چاقی) بررسی شد.

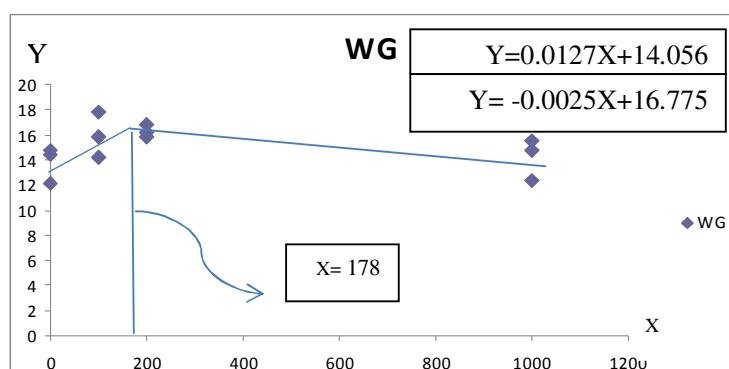
وزن اولیه - وزن نهایی = [افزایش وزن

طول دوره پرورش / ۱۰۰] × (لگاریتم طبیعی وزن اولیه - لگاریتم طبیعی وزن نهایی) = ضریب رشد و یژه
افزایش وزن / مقدار غذای مصرفی = ضریب تبدیل غذای

جمع آوری نمونه‌ها برای اندازه‌گیری شاخص‌های خونی

برای بررسی تغییرات خونی (هموگلوبین، هماتوکریت، MCHC و RBC)، پس از پایان هفته نهم از ماهیان هر تیمار (۱۵ ماهی) پس از بیهوشی با پودر گل میخک (۲۵۰ میلی‌گرم بر لیتر)، به روش قطع ساقه دمی خون‌گیری شد (Haghghi, 2009).

خون هر تیمار وارد لوله‌های حاوی ماده ضد انعقاد هپارین شده تا برای بررسی فاکتورهای خونی استفاده شود. فاکتورهای خونی شامل WBC و RBC به وسیله لام مخصوص هموسیتومر نثوبار و محلول‌های رقیق‌کننده گاور و تورک شمارش شدند (Blaxhall, 1973) هموگلوبین به وسیله کیت مخصوص شرکت پارس آزمون

شکل ۱ تعیین میزان بهینه ویتامین E در جیره قزل آلای رنگین کمان با استفاده از روش Brocken line

پس از ۹ هفته آزمایش ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی سطوح مختلف ویتامین E به طور معناداری افزایش وزن،

نتایج

تأثیر ویتامین E بر شاخص‌های رشد

جیره‌های با سطوح ویتامین ۱۰۰۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم تفاوت معناداری نداشته است و با جیره بدون ویتامین E اختلاف معنادار مشاهده شده است.

بهترین مقدار ضریب چاقی با میانگین ۱/۱۶ مربوط به تیمار ویتامین E، mg ۲۰۰ و کمترین مقدار آن مربوط به تیمار بدون ویتامین E با میانگین ۰/۹ مشاهده شده است و در سطح ۲۰۰ میلی‌گرم ویتامین E با جیره بدون ویتامین تأثیر معنادار بوده است. سطوح مختلف ویتامین E روی درصد بازماندگی تفاوت معناداری نداشته است ($p > 0/05$) (جدول ۲) در مطالعه حاضر در ماهیانی که ویتامین E دریافت نکردند علائم ظاهری مثل اسکلورزیس، لوردوزیس، آتروفی عضله و تیرگی پوست دیده شد.

ضریب تبدیل غذایی، ضریب رشد ویژه بیشتری نسبت به ماهیان تغذیه شده با جیره بدون مکمل ویتامین E داشتند. همان‌طوری که در جدول ۲ نشان داده شده است، بیشترین افزایش وزن مربوط به سطح ویتامین E، mg ۲۰۰ با میانگین وزن gr ۱۷۴۹ و کمترین افزایش وزن مربوط به ماهیان تغذیه شده با جیره بدون ویتامین با میانگین وزن ۱۳/۶ به دست آمده است. بیشترین مقدار ضریب رشد ویژه مربوط به جیره با سطح ویتامین ۲۰۰ میلی‌گرم با میانگین ۳/۴۳ گرم و کمترین مقدار آن مربوط به جیره بدون ویتامین E با میانگین ۳/۱ گرم بوده است. جدول ۲ نشان می‌دهد که جیره غذایی با سطح ویتامین E، ۲۰۰، بهترین ضریب تبدیل غذایی را داشته و با

جدول ۲ شاخص‌های رشد بچه ماهی قزل آلای تغذیه شده با سطوح متفاوت ویتامین E

سطح ویتامین E	افزایش وزن(g)	ضریب رشد ویژه (درصد/روز)	ضریب تبدیل غذایی	ضریب چاقی	بازماندگی (درصد)
۰	۱۳/۶±۰/۷۲ ^a	۳/۱۴±۰/۰۷ ^a	۱/۳۹±۰/۰۴ ^b	۰/۹۹±۰/۰۵ ^a	۸۷±۹/۸ ^a
۱۰۰	۱۵/۹۶±۱/۸ ^b	۳/۳۵±۰/۰۹ ^{bc}	۱/۲۲±۰/۰۸ ^a	۱/۰۷±۰/۲ ^{ab}	۹۲±۶/۷ ^a
۲۰۰	۱۶/۴۸±۰/۰۵ ^c	۳/۴۳±۰/۰۳ ^c	۱/۲۱±۰/۰۱ ^a	۱/۱۶±۰/۰۹ ^b	۹۲±۶/۷ ^a
۱۰۰	۱۳/۶±۰/۷۲ ^a	۳/۱۴±۰/۰۷ ^a	۱/۳۹±۰/۰۴ ^b	۰/۹۹±۰/۰۵ ^a	۸۷±۹/۸ ^a

* میانگین ± انحراف معيار، حروف متفاوت در هر ستون نشانگر اثر معنادار بودن در سطح ۰/۰۵ است.

تغذیه شده با جیره‌های حاوی ویتامین E، کمتر از مقدار آن‌ها در ماهیان تغذیه شده با جیره شاهد بوده است. در خصوص هموگلوبین اختلاف معناداری بین ماهیان تغذیه شده با جیره حاوی ویتامین E (۱۰۰۰ mg/kg) و (۲۰۰ mg/kg) مشاهده نشد، ولی بین این سطوح با سطوح ویتامین E (۰ و ۱۰۰ mg/kg) تفاوت معناداری مشاهده شده است (جدول ۳).

تأثیر ویتامین E در شاخص‌های خونی

ویتامین E در شاخص‌های خونی هموگلوبین، هماتوکریت، گلbul قرمز، ائوزینوفیل و مونوسیت اثر معناداری داشته است، ولی روی MCHC و لنفوسیت در هیچ‌یک از تیمارها اختلاف معناداری مشاهده نشده است ($p > 0/05$). مقدار شاخص‌های هموگلوبین، هماتوکریت، گلbul قرمز و لنفوسیت در ماهیان تغذیه شده با جیره‌های حاوی ویتامین E (۱۰۰، ۲۰۰ و ۱۰۰۰ mg/kg) به طور معناداری بالاتر از مقدار آن‌ها در ماهیان تغذیه شده با جیره شاهد (۰ mg/kg) بوده است و میزان، مونوسیت، ائوزینوفیل، MCHC در ماهیان

جدول ۲ شاخص‌های هماتولوژی بچه ماهی قزل‌آلای تغذیه‌شده با سطوح متفاوت ویتامین E

LYM(%)	MON(%)	EOS(%)	MCHC(g/l)	Hb(g/l)	RBC(10 ⁶ /l)	Hct(%)	MCH(pg)	سطح E ویتامین
۷۶±۴/۳ ^a	۵/۴±۱/۲ ^b	۷/۲±۰/۶ ^d	۱۹/۳±۲/۰ ^a	۷±۰/۲۷ ^a	۰/۵۶±۰/۰۵ ^a	۲۹/۷۳±۴/۸۳ ^a	۱۰۷/۵±۵/۹ ^a	۰
۷۶/۳±۳/۲ ^a	۴/۷±۱/۳ ^{ab}	۶±۰/۷ ^{bd}	۱۸/۱±۱/۸۷ ^a	۷/۲۳±۰/ ^a	۰/۶۵±۰/۱۱ ^b	۳۴/۶±۵/۲ ^{ab}	۹۷/۱±۱۲ ^a	۱۰۰
۸۵/۳±۴/۱ ^a	۲/۸±۱/۲ ^a	۴/۰±۳/۰ ^a	۱۷/۵±۲/۲۷ ^a	۷/۴۰±۰/۵ ^b	۰/۷۴±۰/۱۳ ^c	۴۲/۰/۶±۲/۹۵ ^b	۱۰۰/۱±۸/۱ ^a	۲۰۰
۸۰/۳±۶/۷ ^a	۳/۸±۱/۳ ^{ab}	۵/۱±۰/۶ ^b	۱۸/۳±۱/۶ ^a	۷/۲۲±۰/۳ ^b	۰/۷۲±۰/۱ ^{bc}	۴۱/۳۳±۷/۰۲ ^b	۱۰۰/۷±۸/۱ ^a	۱۰۰۰

* میانگین ± انحراف معیار، حروف متفاوت در هر ستون نشانگر اثر معنادار بودن در سطح ۰/۰۵ است.

مطالعات Cowy و همکاران در سال ۱۹۸۱ و ۱۹۸۳، روی ماهی قزل‌آلای نشان داد که با افزایش ویتامین E، افزایش وزن در ماهیان مشاهده نشد. همچنین Blazer و همکاران در سال ۱۹۸۲ اثبات کردند که ماهیان قزل‌آلای تغذیه‌شده بدون ویتامین E پس از ۴ ماه وقتی با ماهیان قزل‌آلای تغذیه‌شده با ۴۰۰ میلی‌گرم آلفا توکوفرول/کیلوگرم جیره مقایسه شده‌اند، هیچ‌گونه تغییر و اختلافی در شاخص‌های رشد نداشته است. نتایج مشابه‌ای برای گونه‌هایی از قبیل Raynard et al., 1981; Hardie et al., 1990، بچه ماهی سیم (Montero et al., 2001)، قزل‌آلای Blazer et al., 1984; Furones et al., 1998، رنگین کمان (Thorarinsson et al., 1994)، گربه ماهی به دست آمد. با این وجود، بعضی نویسندهان تأثیر کمبود ویتامین E جیره را در رشد ماهی و بقا ثابت کردند که شامل گونه‌های ماهی آزاد سالمون (Cowey et al., 1983)، قزل‌آلای (Hamre et al., 1994) و ماهی آزاد چینوک (Montero et al., 2001) است که مطابق با نتایج این بررسی است. با این حال، نیاز ماهی قزل‌آلای به ویتامین E در مطالعه حاضر بالاتر از دیگر گزارش‌ها بود، به طوری که بهترین عملکرد را جیره حاوی ویتامین E داشته است. این تفاوت در نیاز ۲۰۰ mg ویتامین E احتمالاً به فرمولاسیون جیره مثل نوع و کیفیت روغن‌های استفاده شده، گونه، اندازه ماهی، شکل ویتامین E یا شرایط آزمایش بستگی دارد (Montero et al., 2001).

نتایج بدست آمده از این بررسی به تأثیر معنادار ویتامین E در رشد، فاکتورهای خونی اشاره دارد. نیاز ویتامین E در چندین گونه ارزیابی شده است که می‌توان به ماهی هامور، (*Epinephelus malabaricus*) ۱۰۰ mg، کیلوگرم جیره (Yu-hung et al., 2005)، بچه ماهی روهو، (*Labeo rohita*) به میزان ۱۳۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم (Sau et al., 2004)، ماهی مریگال (*Cirrhinus mrigala*) به میزان ۱۲۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم (North et al., 2006)، ماهی آزاد آتلانتیک (Cowey et al., 1981) mg/kg 120، ماهی آزاد آتلانتیک (Halver et al., 1995) mg/kg 80، کپور معمولی (Halver et al., 1995) mg/kg 80، رشد ماهی در ارتباط با کیفیت غذا و میزان مصرف غذاست. از آنجایی که غذادهی برحسب میزان رشد و درصد وزن بدن انجام شده است، بنابراین افزایش وزن و رشد در این بررسی به کیفیت غذایی که همان تغییر در سطوح مختلف ویتامین E است، مربوط است. این مطالعه نشان می‌دهد افزایش وزن با افزایش ویتامین E تا سطح مورد نیاز ماهی افزایش می‌یابد، به‌طوری‌که با افزایش ویتامین E از ۲۰۰ تا سطح ۱۰۰۰ میلی‌گرم افزایش وزن مشاهده نمی‌شود. نتایج این بررسی با نتایج Sau و همکاران در سال ۲۰۰۴، Paul و همکاران در سال ۲۰۰۴، Yu-hung Lin و همکاران در سال ۲۰۰۵ و Chen (DOR: 20.1001.1.23225513.1392.2.4.6.6.)

اینکه در ماهیان گروه شاهد بازماندگی کمتری مشاهده کردیم، احتمالاً مدت کم آزمایش مزید بر علت شده تا این ماهیان در این مدت تلفات معناداری ندهند.

Agradi و همکاران (۱۹۹۳)، تأثیر ویتامین E جیره بر رشد تاس‌ماهی آدریاتیک را مثبت ارزیابی کرده و بیان نمودند ویتامین E به طور غیرمستقیم، با کترل و کاهش هزینه‌های متابولیک و کاهش خسارات بافت در طول استرس، باعث افزایش رشد می‌شود.

Yu-hung Lin و همکاران در سال ۲۰۰۴ گزارش کرده‌اند که شرایط ایمنی غیراختصاصی در ماهی گروپر تغذیه شده بدون ویتامین E پایین‌تر از ماهیان تغذیه شده با مکمل ویتامین E بوده است و مقدار مناسب آن بین ۴۰۰-۲۰۰mg/kg بوده است که مقدار بالاتر ویتامین E به رشد مناسب و ایمنی بالاتر اشاره دارد. در این مطالعه میزان هماتوکریت، هموگلوبین و گلبول قرمز در ماهیان تغذیه شده بدون ویتامین E، به طور معناداری کم‌تر از ماهیان تغذیه شده با سطوح متفاوت ویتامین E بوده است که این مقدار کم شاخص‌های خونی در ماهیان تغذیه شده بدون ویتامین E به کم‌خونی در ماهیان اشاره دارد که این نتیجه مشابه نتایج Paveena و همکاران در سال ۱۹۹۶ و Chen و همکاران در سال ۲۰۰۴ بوده است.

با توجه به تحقیق صورت گرفته می‌توان نتیجه گرفت که سطوح متفاوت E بر روی شاخص‌های رشد و هماتولوژی تأثیر داشته که بهترین سطح بر اساس روش ۱۷۸ mg/kg Broken line

تشکر و قدردانی

از مدیریت شرکت تهران قرل آلا و از تمام افرادی که در اجرا و تکمیل این تحقیق ما را یاری نموده‌اند کمال تشکر و قدردانی را دارم.

در این آزمایش با توجه به اینکه روش غذاده‌ی برای تمام تیمارها یکسان بوده است، بنابراین اختلاف در ضریب تبدیل به نوع جیره که تفاوت در سطوح ویتامین است، بستگی دارد

برخی علائم کمبود ویتامین E از قبیل کاهش رشد، آسیب‌دیدگی کلائز، تیرگی پوست، لوردوزیس و اسکلوروزیس، مرگ و میر از سوی برخی محققان گزارش شده است (Chen et al., 2004; Fracalossi et al., 2003; Montero et al., 1999; Wang et al., 1998). در این بررسی تعدادی از بچه ماهیان قزل‌آلات تغذیه شده بدون ویتامین E از لحاظ ظاهری، علائم کمبود شامل اسکلوروزیس و لوردوزیس آتروفی عضله و تیرگی پوست را نشان دادند. تیرگی پوست احتمالاً به دلیل کاهش تولید یا کاهش فعالیت هورمون‌های تحیریک‌کننده ملانوسیت و یا کاهش فسفوریلاسیون تیروزین است که توزیع ملانوسوم را در ملانوسیت تنظیم می‌کند (Chen et al., 2004). غاظت ملانین در این بررسی اندازه‌گیری نشد و نیاز به کار بیش‌تری دارد تا علت سیاهی پوست را به همراه کمبود ویتامین E تأیید کند که ماهیان بدون ویتامین E در جیره (تیمار شاهد) از ماهیان سایر گروه‌ها لاغرتر (آتروفی عضله) بودند. علت ایجاد آتروفی عضله در ماهیان و سایر موجودات ممکن است به دلیل نبود آنتی اکسیدان به خصوص ویتامین E در جیره باشد، زیرا کمبود ویتامین E در جیره استرس اکسیداتیو شدیدی را در ماهیان ایجاد می‌کند (Puangkaew et al., 2004). استرس اکسیداتیو به صورت یک عامل مؤثر در آتروفی عضله موجودات نقش ایفا می‌کند (Baker et al., 2007).

علی‌رغم وجود علائم کمبود ویتامین E در ماهیان تغذیه شده با جیره بدون ویتامین E در ۹ هفته، در فاکتور درصد بازماندگی تفاوت معناداری مشاهده نشد. با توجه به

مراجع

Cowey, C. B., Adron, J. W., Walton, M. J., Murray, J., Youngson, A. and Knox, D. 1981.

Tissue distribution, uptake, and requirement for α -tocopherol of rainbow trout (*Salmo gairdneri*) fed diets with a minimal content of unsaturated fatty acids. *Journal of Nutrition*, 111: 1556-1567.

Cristina, E. and Trenzado, C. E. 2007. Influence of dietary vitamin E and C and HUFA on in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) performance under crowding condition. *Aquaculture*, 263: 249-258.

Cristina, E and Trenzado, C. E. 2008.

Physiological changes in rainbow trout held under crowding condition and fed diets with different levels of vitamins E and C and highly unsaturated fatty acids (HUFA). *Aquaculture*, 277: 293-302.

Fabiana, G., Pilarski, F., Onaka, E. M., Moraes, F. R. and Martins, M. L. 2007. Hematology of *Piaractus mesopotamicus* fed diets supplemented with vitamins C and E, challenged by *Aeromonas hydrophila*. *Aquaculture*, 271: 39-46.

Fractalossi, D. M., Allen, M. E., Nichols, D., Kand Ofteda L. O. T. 1998. Oscars, *Astronotus ocellatus*, have a dietary requirement for Vitamin C. *Journal of Nutrition*, 128: 1745-1751.

Haghghi, M. 2009. Laboratory Methods of Fish Hematology. Iranian Fisheries Research Organization Publication. Tehran, Iran. pp. 29-71.

Halver, L. E. 1995. Vitamin requirement study techniques. *Journal of Applied Ichthyology*, 11: 215-224

Hamre, K., Hjeltnes, B., Kryvi, H., Sandberg, S., Lorentzen, M. and Lie, O. 1994. Decreased concentration of hemoglobin, accumulation of lipid oxidation products and unchanged skeletal muscle in Atlantic salmon (*Salmo salar*) fed low dietary vitamin E. *Fish Physiology and Biochemistry*, 12: 421-429.

Hardie, L. J., Fletcher, T. C. and Secombes, J. C. 1990. The effect of vitamin E on the immune responses of the Atlantic salmon (*Salmo salar* L.). *Aquaculture*, 87: 1-13.

Huang, C. H. and Huang, S. L. 2004. Effect of dietary vitamin E on growth, tissue lipid peroxidation, and liver glutathione level of juvenile hybrid tilapia, *Oreochromis niloticus* \times *O. aureus*, Fed oxidized oil. *Aquaculture*, 237: 381-389.

Agradi, E., Abrami, G., Serrini, G., Mckenzie, D., Bolis, C. and Bronzi, P. 1993. The role of dietary N-3 fatty acid and vitamin E supplements in growth of sturgeon (*Acipenser naccarii*). *Comparative Biochemistry and Physiology*, Part A, 105: 187-195.

Andrade, J. I. A., Ono, E. A., Menezes, G. C., Brasil, E. M., Roubach, R., Urbinati, E. C. and Tavares-Dias, M. 2007. Influence of diets supplemented with vitamins C and E on pirarucu (*Arapaima gigas*) blood parameters. *Comparative Biochemistry and Physiology*. Part A, 146: 576-580.

Baker, T. and Traber M. G. 2007. From animals to humans: evidence oxidative stress as a causative factor in muscle atrophy. *Journal of Physiology* Part B, 583: 421-422.

Blazer, V. S. and Wolke, R. E. 1984. The effects of α -tocopherol on the immune responses and non-specific resistance factors of rainbow trout *Salmo gairdneri* Richardson. *Aquaculture*, 37:1-9.

Blazer, V. S. 1982. The effect of marginal deficiencies of ascorbic acid and α -tocopherol on the natural resistance and immune response of rainbow trout (*Salmo gairdneri*). Ph.D dissertation. University of Rhode Island.

Blaxhall, P. C. and Daisley, K. W. 1973. Routine hematological methods for use with fish blood. *Journal of Fish Biology*, 5: 771-781.

Chen-Huei H. and Sue-Lan H. 2004. Effect of dietary vitamin E on growth, tissue lipid peroxidation, and liver glutathione level of juvenile hybrid tilapia, (*Oreochromis niloticus* \times *O. aureus*), fed oxidized oil. *Aquaculture*, 237:381-389.

Chen, R., Lochmann, R., Goodwin, A., Praveen K., Dabrowski K. and Lee, K. 2004. Effects of dietary vitamins C and E on alternative complement activity, hematology, tissue composition, vitamin concentrations and response to heat stress in juvenile golden shiner (*Notemigonus crysoleucas*). *Aquaculture*, 242, 553-569.

Cowey, C. B., Adron, J. W and Youngson, A. 1983. The vitamin E requirement of rainbow trout (*Salmo gairdneri*) given diets containing polyunsaturated fatty acids derived from fish oil. *Aquaculture*, 30: 85-93.

- L. and Agradi, E. 1992.** Effects of diet on responses to hypoxia in sturgeon (*Acipenser naccarii*). *Journal of Experimental Biology*, 170: 113-125.
- Raynard, R. S., McVicar, A. H., Bell, J. G., Youngson, A., Knox, D. and Fraser, C. O. 1991.** Nutritional aspects of pancreas disease of Atlantic salmon: the effects of dietary vitamin E and polyunsaturated fatty acids. *Comparative Biochemistry and Physiology Part A*, 98: 125-131.
- Sau, S. K., Paul, B. N., Mohanta, K. N. and Mohanty, S. N. 2004.** Dietary vitamin E requirement, fish performance and carcass composition of rohu (*Labeo rohita*) fry. *Aquaculture*, 240: 359-368.
- Thorarinsson, R., Landolt, M. L., Elliot, D. G., Pascho, R. J and Hardy, R. W. 1994.** Effect of dietary vitamin E and selenium on growth, survival and the prevalence of *Renibacterium salmoninarum* infection in chinook salmon (*Oncorhynchus tshawytscha*). *Aquaculture*, 121: 343-358.
- Verlhac, V. 2008.** Influence of dietary glucan and vitamin C on non-specific and specific immune responses of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Comparative Immunology*, 32:1211-1220.
- Yu-Hung, L. and Shi-Yen, S. 2005.** Dietary vitamin E requirement of grouper, *Epinephelus malabaricus*, at two lipid levels, and their effects on immune responses. *Aquaculture*, 248: 235-244.
- Wang, X., Kang-Woong, K., Bai, S. C., Min-Do, H. and Byong-Youl C. 2003.** Effects of the different levels of dietary vitamin C on growth and tissue ascorbic acid changes on immune responses. *Aquaculture*, 248: 235-244.
- Wise, D. J., Tomasso, J. R., Schewdler, T. E., Blazer, V. S. and Gatlin D. M. 1993.** Effect of vitamin E on the immune response of channel catfish to *Edwardsiella ictaluri*. *Journal of Aquatic Animal Health*, 5: 183-188.
- Menezes, G. C., Tavares-Dias, M., Ono, E. A, Andrade, J. I. A., Brasil, E. M. and Roubach, R. 2006.** The influence of dietary vitamin C and E supplementation on the physiological response of pirarucu, *Arapaima gigas*, in net culture. *Comparative Biochemistry and Physiology Part A*, 145: 274-279.
- Montero, D., Marrero, M., Izquierdo, M. S., Robaina, L., Vergara., J. M. and Tort, L. 1999.** Effect of vitamin E and C dietary supplementation on some immune parameters of gilthead seabream (*Sparus aurata*) juveniles subjected to crowding Stress. *Aquaculture*, 171: 269-278.
- Montero, D., Tort, L., Robaina, L., Vergara, J. M. and Izquierdo, M. S. 2001.** Low vitamin E in diet reduces stress resistance of gilthead seabream (*Sparus aurata*) juveniles. *Fish and Shellfish Immunology*, 11: 473-490.
- North, B. B. 2006.** Impact of stocking density on the welfare of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) *Aquaculture*, 255:466-479.
- Paul, B. N., Sarkar, S. and Mohanty, S. N. 2004.** Dietary vitamin E requirement of mrigal, *Cirrhinus mrigala* fry. *Aquaculture*, 242: 529-536.
- Paveena .T. 1996.** Study on Vitamin E deficiency in among salmon. *Bulletin of the Faculty of Bioresources*, Mie University. No 16:17-24.
- Puangkaew, J., Kiron, V., Somamoto, T., Okamoto, N., Satoh, S., Takeuchi, T. and Watanabe, T. 2004.** Nonspecific immune response of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss Walbaum*) in relation to different status of vitamin E and highly unsaturated fatty acids. *Fish & Shellfish Immunology*, 16: 25-39
- Randall, D. J., McKenzie, D. J., Abrami, G., Bondiolotti, G. P., Natiello, F., Bronzi, P., Bolis,**

Effect of vitamin E on growth performance, survival rate and hematological parameters in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*)

Hossein Ouraji^{1*}and Mohammad Rahimi²

1- Ph.D. student, Department of Fisheries, Khoramshar University of Marine Science and Technology, Khoramshar

2- Assistant Professor, Department of Fisheries, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari

Received: 2013/03/02

Accepted: 2013/11/25

*Corresponding author: hoseinoraji@yahoo.com

Abstract:

A 9-week feeding trial was conducted to determine the effect of dietary vitamin E levels (0, 100, 200 and 1000 mg kg diet) on the growth performance and hematological indices in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) fingerlings (initial weight of 2.1 ± 0.1). Results indicated significant effect ($p<0.05$) of vitamin E levels on the fish growth performance. In terms of hematological indicators, vitamin E levels significantly affected the hematocrit, hemoglobin, red blood cell (RBC) count, monocyte and eosinophil in rainbow trout. However, it did not change MCHC, lymphocyte and MCH values.

Keywords: Vitamin E, Growth, *Oncorhynchus mykiss*, Hematological Parameters